

Пісня про кохання

Від кохання в не-бі сві-тять зо-рі  
і да-ру-є зе-кій свій ше-девр  
Все-сві-ту прос-то-ри не-о-зо-рі  
твор-ять-ся від ньо-го і те-пер  
Не бу-ва не-щас-ко-го ко-хан-ня  
Бо во-но до-ла-є за-бут-тя  
В ньо-му всі кай-кра-ші спо-ді-  
ван-ня, В ньо-му на-ша ра-дість і жит-  
-тя

вокаліз

Сл. і муз. Андрія Будугая,

### Пісня про кохання

Ользі Будугай

Від кохання в небі світять зорі  
І дарує геній свій шедевр.  
Всесвіту простори неозорі  
Творяться від нього і тепер.

Пр.: Не бува нещасного кохання,  
Бо воно долає забуття!  
В ньому – всі найкращі сподівання,  
В ньому – наша радість і життя!

Від кохання серце кригу топить,  
Розриває чари назавжди.  
З'єднані протони і нейтрони  
Цим магнітом Вічної Нужди.

Пр.

Від кохання нищать кордони,  
Крила виростають у душі.  
Від кохання б'ють космічні дзвони,  
Пишуться картини і вірші...

Пр.

м. Київ, 28.01.03, вт.